

عنوان مقاله:

نسبت تاریخ نگاری با مسئله مرجع در عکاسی نزد رولان بارت

محل انتشار:

فصلنامه حکمت و فلسفه، دوره 15، شماره 59 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

معصومه میرسعیدی - گروه فلسفه هنر، دانشکده الهیات و فلسفه، دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

مالک حسینی - گروه فلسفه، دانشکده الهیات، حقوق و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی تهران، ایران

شهلا اسلامی - گروه فلسفه، دانشکده الهیات، حقوق و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تاریخ نگاری عینی، به تعبیر دیگر، عینیت گرایی در تاریخ نگاری و مسئله وجود مرجع واقعی در عکاسی به ظاهر پیوند آشکاری با هم ندارند، چنان که بیشتر جستارهای معاصر که درباره نسبت تاریخ و عکاسی نگاشته شده اند با توجه به تعاریف جدید از قابلیت بازنمایی عکاسی و بدون توجه صریح به جریان های تاریخ نگاری نوشته شده اند؛ گرچه همگی در نقد بازنمایی عکاسانه به آثار رولان بارت و دیگر هم عصرانش، به عنوان متون کلاسیک این حوزه، ارجاع داده اند. اما نکته ای که کمتر بدان پرداخته شده است آن است که توجه بارت به مسئله مرجع در عکاسی فراتر از ساختارگرایی صرف است و بازخوانی آراء بارت در دو حوزه به ظاهر متفاوت تاریخ نگاری و عکاسی نشان می دهد که نگرش انتقادی او به سنت تاریخ نگاری عینی در تمام مسیر فکری اش، از ساختارگرایی تا پسا ساختارگرایی، در حوزه های مختلف از جمله عکاسی حاضر بوده است. به عبارت دیگر، آنچه بارت در واکاوی مسئله مرجع در عکاسی جستجو می کند در اصل همان مسئله تاریخ نگاری عینی و نسبت آن با واقعیت است، همان واقعیتی که از نگاه او قابل بازنمایی نیست. بارت، که در واکاوی ساختار روایت های تاریخی بر امکان عینی گرایی در تاریخ نگاری تردیدهای جدی وارد می کند، در جستجو برای یافتن مرجع عکس ها در حوزه نشانه شناسی، اسطوره عکس مساوی با واقعیت است را به چالش می کشد و بدین ترتیب رویکرد واقع گرایی را در تاریخ و عکاسی از منظر نشانه شناسی به پرسش می گیرد.

کلمات کلیدی:

تاریخ نگاری، اسطوره، مرجع، نشانه شناسی، عکاسی، رولان بارت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1036053>

